

- (1) בסעיף 7(1), אחרי "המנויות בתוספת" יבוא "ובתנאים המנויים בה";
- (2) בסעיף 12 –
- (א) בסעיף קטן (ד), בסופו יבוא "בעבור עריכת תמליל מורפס באמור בסעיף קטן (ג) ובעבור תרגום התמליל";
- (ב) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:
- "(ה) אין בהוראות חוק זה כדי להטיל חובה על עריכת תמליל מורפס מתיעוד חזותי או מתיעוד קולי של הקידת חשורה"
- (3) בתוספת, בסופה יבוא, "ובנסיבות שבהן כתב האישום, אם יוגש, צפוי להיות מוגש לבית המשפט המחוזי"

פרק ז': בריאות

33. בפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981⁵⁵, בסעיף 26(א), בסופו יבוא "או בידי תיקון פקודת הרוקחים" אח או אחות מוסמכים שקיבלו הרשאה אישית לכך מידי המנהל, לפי תנאים והוראות שיקבע."

דבריו הסבר

אשר על כן, מוצע לתקן את התוספת לחוק כך שתכלול עבירות שעונשן המרבי לפי החוק הוא עשר שנות מאסר או יותר ושאינם יוגש בגין כתב אישום הוא צפוי להיות מוגש לבית המשפט המחוזי (לפסקאות 7(1) ו-3).

הצעה זו מאמצת את המלצתו של צוות בין-משרדי שמונה על ידי פרקליט המדינה בחורש פברואר 2005, בראשות מר הרצל שכיר, ראש מח"ש, בהשתתפות נציגים ממשטרת ישראל, המשרד לביטחון הפנים ופרקליטות המדינה, שמטרתו היתה גיבוש המלצות באשר לקשיים התקציביים שהתעוררו לעניין תמליל קלטות חקירת שהוכנו מכתב חוק חקירת חשורים.

התיקון המוצע עולה בקנה אחד עם התכלית המקורית של החקיקה, שמטרתה חילצה ייחודה את חובת התיעוד החזותי לעבירות חמורות שהעונש המרבי הצפוי מהן לנאשם הוא עשר שנות מאסר או יותר, ועם זאת הוא יאפשר צמצום כעלויות הגביחות של יישום החוק.

סעיף 33 סעיף 26 לפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981 (להלן – פקודת הרוקחים), קובע בסעיף קטן (א) כי לא ינופק תכשיר רפואי ששיווקו מוגבל במרשם רופא, אלא לפי מרשם חתום בידי רופא, רופא שיניים או רופא וטרינר כן נקבע בסעיף קטן (א1) כי רוקח רשאי לגפק תכשיר מרשם שלא על פי מרשם חתום בידי רופא, בהתאם להוראות שיקבע שר הבריאות.

מוצע לתקן את הסעיף האמור ולהסמיך את שר הבריאות לקבוע הוראות, אשר יאפשרו ניפוק של תכשיר מרשם בידי אח או אחות מוסמכים שקיבלו הרשאה אישית לכך מידי המנהל הכללי של משרד הבריאות, לפי תנאים והוראות שיקבע.

על המחדש בחדר החקירה, זאת לשם מניעת הוראות שזוא של נחקרים כשל אלימות שנקטה בפניהם והפחתת משפטי זוטא לעניין קבילותן של ההוראות.

לצורך יישומו של חוק חקירת חשורים ומילוי החובה בראוי, נדרשת משטרת ישראל להשקיע משאבים ניכרים הכוללים רכישת ציוד תיעוד והתקנתו, הוצאות תפעול ותחזוקה ועוד יצוין לעניין זה, כי אם יירש גם תמלול של התיעוד שיועשה על פי החוק האמור העלות של התמלול נאמרת בכ-250 מיליון ש"ח מדי שנה.

לפיכך, כדי לאפשר את יישומו של החוק האמור תוך הגשמת תכליתו, מוצע להבהיר את המצב הקיים, ולפיו אין באמור בחוק כדי להטיל חובת תמלול של התיעוד החזותי או תיעוד קולי של חקירה. כמו כן, מוצע להסמיך את השר לביטחון פנים לקבוע תשלום בעבור עריכת תמליל מורפס ובעבור תרגום התמליל (לפסקה 2).

סעיף 7 לחוק חקירת חשורים קובע, כי חקירת חשוד בעבירות המנויות בתוספת תתועד כתיעוד חזותי כדי למקד את המשאבים המוגבלים הקיימים ליישום החוק בחקירת עבירות חמורות. נקבע בתוספת לחוק כי חובת התיעוד החזותי תחול על עבירות שהעונש המרבי הקבוע לצרן הוא עשר שנות מאסר או יותר, עם זאת, לפי סעיף 51(א1)(ב) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984, יש סמכות לפרקליט המדינה או לפרקליט מחוז להעמיד אדם לדין בעבירות שעונשן שבע שנות מאסר או יותר בבית משפט שלום ולא בבית משפט מהותי. במקרים אלה, העונש המרבי שיוכל בית משפט שלום לגזור בשל העבירה הוא שבע שנות מאסר בלבד, סמכות זו נועדה למקרים שבהם נסיבות כיצוד העבירה אינן חמורות במיוחד. בהתאם ללשון החוק, חובת התיעוד חלה על חקירה גם כשל העבירות האמורות.

⁵⁵ ע"ר 1947, תוס' 1, עמ' 282.